

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1768 – Κυκλοφορεί η πρώτη έκδοση της Εγκυκλοπαίδειας Μπριτάνικα.
1865 – Επικυρώνεται η 13η τροποποίηση του Συντάγματος των Η.Π.Α., με την οποία απαγορεύεται η δουλεία.
1877 – Κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο της εφημερίδας Washington Post.
1940 – Ο Ελληνικός Στρατός (Α' ΣΣ) καταλαμβάνει τους Αγίους Σαράντα στην Βόρειο Ήπειρο.
2008 – Ο ειδικός φρουρός Επαμεινώνδας Κορκονέας δολοφονεί τον δεκαπεντάχρονο μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο στα Εξάρχεια. Ακολουθούν επεισόδια σε όλη την χώρα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1835 – Γερμανός Ε', Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
1901 – Νίκος Δενδραμής, Έλληνας ηθοποιός
1953 – Παύλος Τσίμας, Έλληνας δημοσιογράφος
1967 – Μαριάννα Τουμασάτου, Ελληνίδα ηθοποιός
1979 – Τιμ Κέικιλ, Αυστραλός ποδοσφαιριστής
1985 – Άρης Γρηγοριάδης, Έλληνας κολυμβητής

ΘΑΝΑΤΟΙ

343 – Άγιος Νικόλαος
1878 – Θεόδωρος Βρυζάκης, Έλληνας ζωγράφος
1892 – Βέρνερ φον Ζίμενς, Γερμανός επιχειρηματίας
1989 – Παύλος Ζάννας, Έλληνας συγγραφέας
1990 – Παύλος Σιδηρόπουλος, Έλληνας τραγουδιστής
2006 – Μπέτυ Μοσχονά, Ελληνίδα ηθοποιός

Άγιος Νικόλαος ο θαυματουργός

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στα Πάταρα της Λυκίας, από γονείς ευσεβείς και πλούσιους και έτυχε επιμελημένης μόρφωσης. Όμως, σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανός και κληρονόμος μιας μεγάλης περιουσίας. Από πολύ νωρίς είχε αφιερωθεί στα Θεία, μετά την μετάβασή του στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό και τον Πανάγιο Τάφο. Όταν επέστρεψε στην πατρίδα του χειροτονήθηκε ιερέας. Στην αρχή αφιερώθηκε στον ασκητικό βίο κι έγινε ηγούμενος της Μονής Σιών στα Μύρα της Λυκίας. Όταν απεβίωσε ο τότε Αρχιεπίσκοπος Μύρων της Λυκίας, οι επίσκοποι, δια θεϊκής αποκαλύψεως, αναγόρευσαν Αρχιεπίσκοπο τον Νικόλαο.

Από την θέση αυτή ανέπτυξε έντονη δράση και επεξέτεινε τους αγώνες του για την προστασία των φτωχών και των απόρων ιδρύοντας νοσοκομεία και διάφορα φιλανθρωπικά ιδρύματα. Προικισμένος με υψηλό χριστιανικό φρόνημα, θάρρος και ζωτικότητα εμπύχωνε τους διωκόμενους (από τους Ρωμαίους) χριστιανούς, διωκόμενος και εξοριζόμενος και ο ίδιος για τη στάση του αυτή.

Κατά τους διωγμούς του Διοκλετιανού υπέστη βασανιστήρια. Όταν όμως ανήλθε στον αυτοκρατορικό θρόνο ο Μέγας Κωνσταντίνος ελευθερώθηκαν όλοι οι χριστιανοί και έτσι ο Νικόλαος επανήλθε στο αρχιεπισκοπικό θρόνο. Σύμφωνα με την παράδοση, ήταν προικισμένος με το χάρισμα της θαυματουργίας και έσωσε πολλούς ανθρώπους, και όσο ήταν εν ζωή αλλά και μετά τον θάνατο του.

Αναφέρονται πλείστα θαύματα του Αγίου όπως η απελευθέρωση των τριών στρατηλατών, θεραπείες νοσούντων και αποκαταστάσεις φτωχών.

Το 325 μ.Χ έλαβε μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας, και καταπολέμησε τις διδασκαλίες του Αρείου. Λέγεται ότι κατά τη Σύνοδο χαστούκισε τον Άρειο και ο Μέγας Κωνσταντίνος τον φυλάκισε. Όταν επέστρεψε από τη Σύνοδο, συνέχισε το ποιμαντικό του έργο μέχρι τα

βαθιά γεράματα.

Ο άγιος Νικόλαος απεδέμησε ειρηνικά στις 6 Δεκεμβρίου του έτους 343. Μετά τον θάνατο του ονομάστηκε «μυροβλύτης», καθώς σύμφωνα με την παράδοση της χριστιανικής θρησκείας, τα λείψανά του άρχισαν να αναβλύζουν άγιο μύρο, όπως και άλλων αγίων. Τα λείψανά του διατηρήθηκαν στα Μύρα της Λυκίας έως και τον ενδέκατο αιώνα, όπου το 1087 κάποιοι ναύτες τα αφαίρεσαν και τα μετέφεραν στην Ιταλία, στην πόλη Μπάρι, όπου τοποθετήθηκαν στο Ναό του Αγίου Στεφάνου. Λέγεται ότι κατά την τέλεση της θείας λειτουργίας άρχισε να αναβλύζει τόσο πολύ μύρο από τα ιερά λείψανα, που οι πιστοί το μάζευαν σε δοχεία για θεραπεία από διάφορες αρρώστιες, ενώ αρκετοί λιποθυμούσαν από την ευωδία του μύρου αυτού.

Η μνήμη του γιορτάζεται στις 6 Δεκεμβρίου τόσο από την Ορθόδοξη, όσο και από την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασιλν

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η Ελλάδα και τα παραληρήματα Ερντογάν

Τα εθνικιστικά παραληρήματα από τον Ερντογάν, τους υπουργούς του, με την αγασθή συνεργασία της αντιπολίτευσης, έχουν ξεπεράσει πλέον κάθε όριο. Ως απόλυτος άρχων, μετά το πραξικόπημα του Ιουλίου, ο τούρκος πρόεδρος επενδύει σε εκρηκτικό μίγμα ισλαμισμού, αποκαθίλωσης του κεραλισμού και εθνικιστικής υστερίας δημιουργώντας ένα ακόμα πλαίσιο αστάθειας στην ευρύτερη περιοχή.

Με όχημα τα περιβόητα «σύνορα της καρδιάς του» άρχισε με την αμφισβήτηση της συνθήκης της Λωζάνης, υπονόμευσε τις συνομιλίες για το Κυπριακό, δυναμίτισε το διάλογο με τις κραυγές για την κυπριακή σημαία, για να ολοκληρώσουν οι υπουργοί του επαναφέροντας, με το θέμα των Ιμιών, το σκηνικό με τις γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο. Από κοντά κι ο αρχηγός της αντιπολίτευσης που βλέπει το κόμμα του Ερντογάν να κυριαρχεί πλέον στο εσωτερικό μέτωπο και προσπαθεί να τον υπερκεράσει σε απειλές και εθνικιστικές

κορώνες.

Όσο κι αν οι εκρήξεις Ερντογάν αποσκοπούν στην ενίσχυση της κυριαρχίας του στο εσωτερικό μέτωπο, ενόψει του δημοψηφίσματος για μετατροπή του πολιτεύματος σε Προεδρική δημοκρατία, δεν παύουν να δημιουργούν ένα επικίνδυνο και απρόβλεπτο σκηνικό για την Ελλάδα. Είναι πολύ εύκολο, όπως έχουμε δει και στο παρελθόν, ανεξέλεγκτοι ή και ελεγχόμενοι κύκλοι να δημιουργήσουν ένα θερμό επεισόδιο με άγνωστες προεκτάσεις.

Με ανοικτό το θέμα της συμφωνίας με την Ευρώπη για το μεταναστευτικό, με τη συμφωνία για τη βίζα να καρκινωβατεί, είναι πολύ εύκολο για ένα ανεξέλεγκτο ηγέτη, να ανοίξει τον ασκό του Αιόλου. Ανά πάσα στιγμή η σχετικά ελεγχόμενη σήμερα ροή προσφύγων μπορεί να απελευθερωθεί με οδυνηρές συνέπειες για τη χώρα μας, που θα βρεθεί παγιδευμένη με ένα μη διαχειρίσιμο πρόβλημα.

Η ρευστότητα στην Ευρώπη και η αλλαγή σκηνικού στις ΗΠΑ δημιουργεί επιπλέον ανησυχίες για το πώς και από ποιους μπορεί να μπει φρένο στην επιθετικότητα του τούρκου ηγέτη. Η ελληνική κυβέρνηση έχει επιλέξει να απαντά σε κάθε τουρκική πρόκληση ενώ παράλληλα προσπαθεί να χτίσει με την Ευρώπη σε κοινό μέτωπο. Είναι προφανές ότι με τα δεδομένα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, το μόνο που δεν χρειαζόμαστε είναι ακόμα ανοικτό μέτωπο με ένα απρόβλεπτο γείτονα.

Η σύμπλευση όλων των πολιτικών δυνάμεων απέναντι στην τουρκική επιθετικότητα δεν αρκεί. Χρειάζονται πιο ουσιαστικές και αποτελεσματικές εσωτερικές αλλά και διεθνείς συμμαχίες. Είναι ευθύνη της κυβέρνησης να τις δημιουργήσει και να τις αξιοποιήσει χωρίς παρωπίδες και χωρίς να πέσει στην παγίδα μιας αντίστοιχης εθνικιστικής υστερίας.